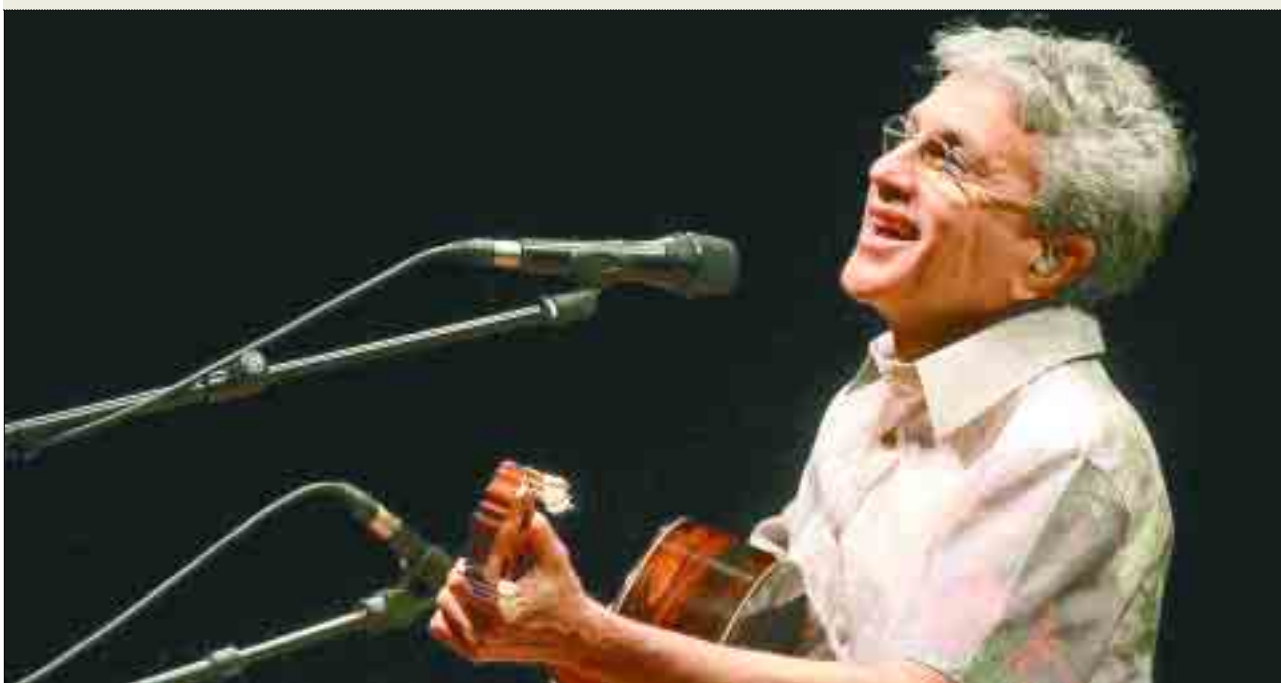

L'ESTIU

DISSABTE, 29 DE JULIOL DE 2006

La fusió de Caetano Veloso captiva Peralada

La pluja no va aconseguir trencar el ritme del músic brasiler, que va fer un recorregut per la totalitat de la seva carrera en un escenari nu que va emplenar de força amb l'única companyia de la seva guitarra. El cantant va recordar les seves freqüents visites a Catalunya davant un públic que es va mostrar sempre còmplice.

PER LAURA MARÍN

A «Gira el món Gira». Però Peralada va semblar aturar-se amb la primera nota de la guitarra del veterà Caetano Veloso. El cantant brasiler va iniciar el seu recital amb aquesta coneguda cançó –feta popular per un anunci de televisió– i a partir d'aquí va desplegar un repertori ple de ritme, romanticisme i sensualitat.

Tot i que cinc minuts de pluja amenaçaven de trencar un espectacle que anava *in crescendo*, a mesura que Veloso desgranava cadascuna de les seves cançons, l'aigua només va aconseguir espantar part del seu públic. La resta es va quedar per gaudir de la combinació de música pop, bossa nova i altres ritmes provinents del Brasil que formen el «tropicalisme». En una època que sembla que només triomfen els grans espectacles amb molta parafernàlia, Veloso, sol enmig de l'escenari i acompanyat només de la seva guitarra, va aconseguir captivar el seu auditori amb una mostra

Gilberto Gil, el músic ministre

La Costa Brava rep aquest cap de setmana el bo i millor de la bossanova brasilera. Gilberto Gil, un altre dels millors músics de la generació del moviment tropicalista, actua la nit de dissabte al Festival dels Jardins de Cap Roig. Gil abandona per uns dies les responsabilitats de la cartera ministerial de Cultura que li va cedir el president brasiler, Luis Inácio Lula da Silva, per reprendre una carrera musical que ha tingut una mica abandonada en els últims anys.

Músic prolífic nascut a Salvador de Bahia fa

de la seva àmplia carrera.

Amb un clar retorn als seus orígens més tropicals, i sense gaires pauses, el públic no es va atrevir, en principi, a interrompre les cançons de cantant brasiler. És com si cadascuna de les notes aconseguís abstraire els seus incondicionals. A mesura que avançava l'espectacle, el cantant anava agafant confiança

64 anys, durant el seu exili a Londres –on va marxar amb Veloso després que la militància contra el règim militar del Brasil els costés una temporada de presó–, va compaginar la seva carrera com a solista amb col·laboracions amb bandes com Yes o Pink Floyd. El 1990 va iniciar la seva carrera política en ser escollit regidor de la seva ciutat natal. El 1993 va gravar un dels seus últims èxits, *Tropicália 2*, un homenatge a un dels treballs més subversius de Veloso: *Tropicália ou Panis et Circensis*, de 1968.

amb l'auditori i després de més de mig concert va parlar per primer cop, explicant perquè ell se sent català. «La primera vegada que vaig venir a Espanya va ser a Figueres per parlar amb un director de cinema. L'any següent vaig tornar i vaig passar tres mesos a l'Escala, i anys més tard vaig estar a Catalunya per tercera vegada sense conèixer encara Madrid o

altres llocs d'Espanya».

En to proper, Veloso es va autodefinir com «un boig» perquè divaga i canvia constantment de tema. En una mostra d'aquest costum va presentar la següent cançó dedicant-la al director italià Antonioni. Tot això, just després d'haver interpretat la va primera peça en castellà, rebuda amb una gran ovació pels espectadors. A partir d'aquest moment, les interpretacions en castellà es van intercalar entre el portuguès, l'italià i l'anglès.

Entre el públic, a més dels incondicionals de Veloso, hi havia figures del panorama polític com l'exconsellera de Benestar i Família Anna Simó, el conseller d'Educació Joan Manel del Pozo, Manel Nadal i el regidor de cultura de Barcelona, Carles Martí. En finalitzar el concert, el cantant brasiler va ser aclamat pel seu públic, que reclamava que el concert s'estengués més enllà dels típics bisos, petició a la que el cantant brasiler es va entregar gustosament.